

forrykket fra det, det nu er. Efter Udvalgets Forslag skal der sendes een Valgmand for hver 1,000 Indbyggere, dog saaledes, at hver Kjøbstad sender mindst een. Saaledes som Forholdet er i dette Dieblif, efter den sidste Folketælling, vilde de smaa Byer da efter Udvalgets Forslag faae 5 Repræsentanter og Rønne ligeledes 5. Jeg skal aldeles ikke have Noget imod, at den ene Gruppe faaer 5 og Rønne ogsaa 5, men, saasnart den næste Folketælling kommer, er der den allerførste Sandsynlighed for, at Rønne saa vil komme til at sende 6, og da vil altsaa det selsamme Forhold indtræde, som man nu søger at forebygge, nemlig at Rønne har Majoriteten og kan beherske Valgene. Hvis Udvalgets Forslag vedtages, kræver det derfor en Endring til 3die Behandling. Efter de Folketællinger, der tidligere have fundet Sted, er Rønne fra 1845 til 1855 avanceret med netop 1,000 Indvaanere; i de efterfølgende 5 Aar avancerede den atter nogle Hundrede, og da der, indtil næste Folketælling finder Sted, vil være hengaaet 10 Aar siden den sidste Tælling, er der altsaa den største Sandsynlighed for, at Rønnes Indvaanerantal vil have naaet 6,000. — Jeg skal derfor for Diebliffet tillade mig at anbefale den høitærede Ministers Forslag.

Indenrigsministeren: Jeg frygter meget for, at jeg meget imod min Villie har bidraget til at forlænge Discussionen ved at udtale mig mindre tydeligt om det af Udvalget under Nr. 35 stillede Forslag. Den ærede Ordfører har ganske vist misforstaaet mine Udtalelser derom, og det synes at fremgaae af, hvad den ærede 4de Landssthingsmand for 1ste Kred (Rehmann) nyligt hittede, at ogsaa han har misforstaaet mig. Jeg har ikke udtalt, at man ligesaa godt kunde umiddelbart paaligne Formue- og Leilighedsstatten paa hvert enkelt Individ, som først at gjøre sig Rede for, hvad det enkelte Individ havde i Indtægt og passende kunde ansættes til i Skat; men jeg har sagt, at selv om Udvalgets Endringsforslag blev vedtaget, vilde Rigningscommissionerne ligesaa godt kunne gjøre dette, som de kunne gjøre det i nærværende Dieblif. Jeg kan altsaa ikke Andet end fraraade Vedtagelsen af

Udvalgets Endringsforslag, saaledes som det nu er formuleret, hvormod jeg ikke vil modsætte mig det, naar det faaer et rigtigere Udtryk for, hvad der er dets Tanke. Jeg maa vedblivende formene, at det, som det egentligt kommer an paa, naar man vil fremtvinge Noget, det er at tvinge Rigningscommissionerne til at gjøre sig Rede for, hvad den Enkeltes i Kommunen skattepligtige Indtægt er, men, at de skulle være pligtige hertil, fremgaaer ikke af Ordet „Skatteindtægt“, som tiltrods for vore Skattelove dog endnu stedse er et noget vagt Udtryk. — Hvad angaaer Endringsforslaget under Nr. 41, hvortil jeg ikke har stillet noget Underendringsforslag, maa det være mig tilladt at bemærke, at man enten nødvendigvis maa bestemme, at Overligningscommissionen skal mødes i den Kjøbstad, hvis Rigning den skal paakjende, og saa bibeholde Udvalgets Udtryk, eller ogsaa maa man ændre dette, thi efter Lovudkastet er der Intet tilhinder for, at Overligningscommissionen kan samles paa et hvilket som helst andet Sted end i den nævnte Kjøbstad, udenfor Kjøbstaden, paa Landet eller, om Formanden vil være saa imødekommende mod et enkelt Medlem af Commissionen, i dennes Hjem. En Forandring i Endringsforslagets Udtryk maa derfor i mine Tanker finde Sted, naar dets Mening skal blive aldeles utvivlsom.

Det er med stor Styrke blevet gjort gjældende af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Rehmann), at et Fællesskab, der er stiftet ved Overenskomst, kun maa kunne hæves ved Overenskomst. Her er imidlertid atter et af de Punkter, hvor man gjør Noget gjældende ved nærværende Lovforslag, som man ingenlunde har gjort gjældende ved den tidligere Behandling af Loven om Landcommunerne. Jeg siger ikke med et andet æret Medlem, at man dengang ikke har været opmærksom paa Forholdet; nei, men man har kun ikke dengang fundet Grund til at gjøre den samme Betragtning gjældende. Loven om Landcommunerne hæveder ligesom Ret for Amtsraadet til at ophæve Fællesskabet mellem tvende Sognecommuner, naar en af dem andrager derpaa. Men det er nu aldeles afgjort, at Fællesskab mellem Sognecommuner, f. Ex. med Hensyn til